

los, pues allí se comprueba aquello de que «las ciudades las han hecho los hombres, el campo lo ha hecho Dios», ó como repetía uno de los expedicionarios:

—El que quiera *encontrarme* que me *busque* en Erdoizta.

¡Jamás se borrará de nuestra memoria el recuerdo de tan poética excursión!

Y terminemos de una vez. Se ha establecido en los modernos tiempos como necesidad imperiosa la publicación de estas giras campestres, que al mismo tiempo que contribuyen al fomento de este *sport* son el anuncio de las bellezas que atesoran estas montañas, y sirven también de recuerdo á los compañeros de recreo y fatigas. Yo, que he recibido la alta investidura de cronista de esta expedición, he procurado darla á conocer en esta ligera reseña faltando en ella lo de todos sabido y reservado para los avezados á manejar la pluma. No faltarán por tanto quienes luego hagan mi *crítica* con sobrado fundamento, pero conste que he puesto en aquella toda mi voluntad y mejor deseo y que los verdaderos culpables fueron los que me designaron para este cometido.

RAMÓN SORALUCE.

ITSUTASUNA

Itsu dago gizona
 Ainbat bider lurrean.
 Amesak gerorako
 Eiten dabillenean,
 Zergaitik bere ames
 Ta asmoak geyenean
 Zearretarri urten
 Egiten dabenean,
 Diño: «nire begiak
 Naikoa etzirean
 Ikusteko ekarrena
 Gerokoak bidean»,
 Bear zan sasoia ta
 Ordua eldutean.

Itsu dago gizona
 Sinistzen dabenean
 Lagun on bat daukala
 Bere aldamenean;
 Baña saldu egiten
 Ak badau onenean,
 Lotsatuta ichirik
 Agirian kalean,
 Laguntasuna uste
 Eban ordu berean,
 Deslai eta billosik
 Aurkietan danean,
 Orduanche ak dakus
 Aldia joatean,

Itsu aurkitzen zala
Lagun aren gañean,
Laztanaren ostetik
Burla bat artutean.

Itsu dago gizona
Bere zorigachean,
Lanen bat egiteko
Artu oi dabenean,
Irabazteko ustez
Ta gero galdutean,
Zorrai erantzun ezin
Da eten agiñean:
Dakus jarri zalako
Arri leun labanean,
Oinigarri segurutzat
Eukirik sinistean,
Len goyan egoana
Jausita ikustean,
Diño: itsu nengoan
«Lurrean aurkitzean».

Itsu dago gizona
Illuntoki batean,
Bestela ¿zer egiten
Dau askok ezkontzean?
Batzandu oi da beti
Usterik onenean,
Ondo izatekotzat
Alkarregaz lurrean,
Alanche lotzen dira
Mutill-neskak katean,
Ta sarritan amesak
Dongaro urtetean
Ikusiten ditugu
Biziera charrean
Katea aiñ astuna
Eroan eziñean;
Infernu chiki baten

Beti euren echean,
Bizi direalako
Gerran da ez bakean,
Ezkondute aurretik
Zergaitik etzirean
Ikusten ze jenio
Dunak garbi zirean;
Bata bestien kejak
Gero agertutean,
Diño: «ondo itsu
Aurkituten giñean,
Zorotan egin eta
Zintzo gagozanean,
Orain aurkitzen gara
Pagau ein bearrean».

Itsu dago gizona
Uste eztabenean,
Baña, alanche dago
Alan dogoenean;
Diarduela lotan
Naiz zoli egotean,
Amesak charto urten
Egiten dautsanean,
Bakarrik Jaungoikoak
Dana dakus aurrean,
Eta gizona dago
Itsurik geyenean,
Etorteko dagozan
Gertaeren gañean,
Aberatsa illten da
Pobrezan onenean,
Eta pobrea iñoz
Ondasunen artean,
Danok dakigu jayo
Non eta noz giñean,
Baña ez non da zelan
Amaituko garean.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

